

Autentiškas vertimas
Vyriausybės kanceliarijos

Administravimo departamentas

2019 10 14

Vyriausybės posėdžių

organizavimo skyriaus patarėja

Dalia Čekatauskienė

Europos Tarybos sutarčių serija - Nr. 198

EUROPOS TARYBOS KONVENCIJA
DĖL
NUSIKALSTAMU BŪDU ĮGYTŲ PAJAMŲ PLOVIMO, PAIEŠKOS, AREŠTO IR
KONFISKAVIMO BEI TERORIZMO FINANSAVIMO

2005 m. gegužės 16 d., Varšuva

Preambulė

Europos Tarybos valstybės narės ir kitos šią Konvenciją pasirašiusios valstybės,
manydamos, kad Europos Tarybos tikslas – siekti didesnės savo narių vienybės;
įsitikinusios, jog visuomenei apsaugoti yra būtina vykdyti bendrą baudžiamąją politiką;
manydamos, kad kovai su sunkiais nusikaltimais, kurie tampa vis sudėtingesne tarptautine problema, būtini tarptautinio masto šiuolaikiniai ir veiksmingi metodai;
manydamos, kad vienas iš šių metodų – nusikalstamu būdu įgytų pajamų ir nusikaltimo priemonių atėmimas iš nusikaltėlių;
manydamos, kad šiam tikslui pasiekti taip pat turi būti įsteigta gerai veikianti tarptautinio bendradarbiavimo sistema;
atsižvelgdamos į Europos konvenciją dėl pinigų plovimo ir nusikalstamu būdu įgytų pajamų paieškos, arešto bei konfiskavimo (ESS Nr. 141, toliau – 1990 m. konvencija);
prisimindamos Rezoliuciją 1373(2001) dėl terorizmo aktų keliamų grėsmių tarptautinei taikai ir saugumui, kurią 2001 m. rugsėjo 28d. priėmė Jungtinių Tautų Saugumo Taryba, visų pirma jos 3 punkto d papunktį;
prisimindamos Tarptautinę konvenciją dėl kovos su terorizmo finansavimu, kurią 1999 m. gruodžio 9 d. priėmė Jungtinių Tautų Generalinė asamblėja, visų pirma jos 2 ir 4 straipsnius, kuriais valstybės, Konvencijos Šalys, įpareigojamos terorizmo finansavimą laikyti nusikaltimu;
įsitikinusios, jog būtina nedelsiant imtis veiksmų, kad minėta Tarptautinė konvencija dėl kovos su terorizmo finansavimu būtų ratifikuota ir įgyvendinta,
s u s i t a r ė:

I SKYRIUS

Sąvokos

1 straipsnis

Sąvokos

Šioje Konvencijoje:

- a) „nusikalstamu būdu įgytos pajamos“ – bet kokia tiesiogiai ar netiesiogiai nusikalstamu būdu gauta ekonominė nauda; tai gali būti bet koks turtas, apibrėžtas šio straipsnio b punkte;
- b) „turtas“ – tai bet kokios rūšies materialus ar nematerialus, kilnojamas ar nekilnojamas turtas ir teisiniai dokumentai ar aktai, kuriais patvirtinama nuosavybės teisė arba kitokia teisė į tokį turtą;
- c) „nusikaltimo priemonės“ – tai bet koks turtas, visas arba iš dalies bet kuriuo būdu naudojamas arba planuojamas naudoti vykdant nusikalstamą veiką ar veikas;
- d) „konfiskavimas“ – po teismo proceso dėl nusikalstamos veikos ar veikų teismo paskirta bausmė arba priemonė, kuria galutinai paaimamas turtas;
- e) „pirminis nusikaltimas“ – tai bet kokia nusikalstama veika, kurią vykdant gautos pajamos gali būti panaudotos Konvencijos 9 straipsnyje apibrėžtam nusikaltimui padaryti;
- f) „finansų žvalgybos padalinys“ (toliau – FŽP) – tai centrinė valstybės įstaiga, įgaliota gauti (jei leidžiama – ir reikalauti), analizuoti ir kompetentingoms institucijoms platinti atskleistą finansinę informaciją;
- i) kuri susijusi su įtariamomis pajamomis iš nusikaltimų ir galimu terorizmo finansavimu arba
- ii) kurią būtina pateikti pagal nacionalinės teisės aktus ar taisykles, siekiant kovoti su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu;
- g) „išaldymas“ arba „areštas“ – laikinas draudimas perduoti, sunaikinti, keisti, disponuoti ar perkelti turtą arba laikinas turto saugojimas ar administravimas, remiantis teismo ar kitos kompetentingos institucijos nutarimu;
- h) „terorizmo finansavimas“ – tai veiksmas, nurodyti pirmiau minėtos Tarptautinės konvencijos dėl kovos su terorizmo finansavimu 2 straipsnyje.

II SKYRIUS

Terorizmo finansavimas

2 straipsnis

Konvencijos taikymas terorizmo finansavimui

1. Kiekviena Šalis imasi tokių teisėkūros ir kitokių priemonių, kurios būtinos, kad ji galėtų taikyti šios Konvencijos III, IV ir V skyrių nuostatas terorizmo finansavimo atvejais.
2. Visų pirma kiekviena Šalis turi užtikrinti, kad ji galėtų atlikti teisėtos ar neteisėtos kilmės turto, kuris visas ar jo dalis koku nors būdu naudojamas arba skirtas naudoti terorizmo finansavimo

tikslais, taip pat pajamų iš šio nusikaltimo paiešką, šį turtą ir pajamas susekti, identifikuoti, įšaldyti, areštuoti ir konfiskuoti.

III SKYRIUS

Nacionaliniu lygmeniu taikytinos priemonės

1 skirsnis

Bendrosios nuostatos

3 straipsnis

Konfiskavimo objektas

1. Kiekviena Šalis imasi tokių teisėkūros ir kitokių priemonių, kurios būtinos, kad būtų galima konfiskuoti nusikaltimo priemones ir iš nusikaltimų gautas pajamas arba turtą, kurių vertė atitinka tokių pajamų ir išplauto turto vertę.

2. Jei šio straipsnio 1 dalis taikoma pinigų plovimui ir šios Konvencijos priede išvardytoms nusikaltimų kategorijoms, kiekviena Šalis, pasirašydama ar deponuodama ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumentą, pareiškime Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui gali pareikšti, kad šio straipsnio 1 dalis taikoma:

a) tik tada, jei už nusikaltimą numatyta ilgesnė nei vienų metų didžiausia laisvės atėmimo arba įkalinimo bausmė. Tačiau kiekviena Šalis gali pateikti šios nuostatos atžvilgiu pareiškimą dėl pajamų iš mokestinių nusikaltimų konfiskavimo, kuriuo siekiama vienintelio tikslo – turėti galimybę tokias pajamas konfiskuoti tiek nacionaliniu lygiu, tiek vykdant tarptautinį bendradarbiavimą pagal nacionalinės ir tarptautinės teisės aktus, kuriais reglamentuojamas mokestinių skolų išieškojimas ir (arba)

b) tik konkrečiam nusikaltimų sąrašui.

3. Nusikaltimų, kuriems taikytina konfiskavimo tvarka, atžvilgiu Šalys gali numatyti privalomą konfiskaciją. Šalys ją visų pirma gali taikyti pinigų plovimo, prekybos narkotikais, prekybos žmonėmis ir kitiems sunkiems nusikaltimams.

4. Kiekviena Šalis imasi tokių teisėkūros ir kitų priemonių, kurios būtinos, kad sunkaus (-ių) nusikaltimo (-ų), kaip apibrėžta nacionaliniuose įstatymuose, atveju būtų galima pareikalauti, kad nusikaltėlis pagrįstų konfiskuotinų, manoma, nusikalstamu būdu įgytų pajamų, turto kilmę, jei toks reikalavimas yra suderinamas su jos nacionalinėje teisėje įtvirtintais principais.

4 straipsnis

Tyrimo ir laikinosios priemonės

Kiekviena Šalis imasi tokių teisėkūros ir kitų priemonių, kurios būtinos, kad ji galėtų greitai identifikuoti, susekti, įšaldyti ir areštuoti turtą, kuris gali būti konfiskuotas pagal 3 straipsnį, siekiant visų pirma sudaryti sąlygas vėlesniam konfiskavimui.

5 straipsnis

Įšaldymas, areštas ir konfiskavimas

Kiekviena Šalis imasi būtinų teisėkūros ir kitokių priemonių, siekdama užtikrinti, kad įšaldymo, arešto ir konfiskavimo priemonės būtų taikomos ir:

- a) turtui, į kurį nusikalstamu būdu įgytos pajamos buvo paverstos ar konvertuotos;
- b) iš teisėtų šaltinių įgytam turtui, jei nusikalstamu būdu įgytos pajamos buvo visos arba iš dalies sumaišytos su tokiu turtu, neviršijant sumaišytųjų pajamų iš nusikalstamu būdu įgytų pajamų nustatytos vertės;
- c) pajamoms ar kitam turtui, gautam iš nusikalstamu būdu įgytų pajamų, iš turto, į kurį buvo paverstos ir konvertuotos tokios pajamos arba iš turto, su kuriuo tokios pajamos buvo sumaišytos, neviršijant sumaišytųjų pajamų nustatytos vertės, – tokiu pat būdu ir mastu, kaip ir nusikalstamu būdu įgytoms pajamoms.

6 straipsnis

Įšaldyto ar areštuoto turto valdymas

Kiekviena Šalis imasi tokių įstatymų ir kitokių priemonių, kurios būtinos, kad pagal šios Konvencijos 4–5 straipsnius įšaldytas ar areštuotas turtas būtų tinkamai valdomas.

7 straipsnis

Igaliojimai atlikti tyrimą ir tyrimo metodai

1. Kiekviena Šalis imasi tokių teisėkūros ir kitokių priemonių, kurios būtinos, kad jos teismai bei kitos kompetentingos institucijos, atliekančios 3 ir 4 straipsniuose nurodytus veiksmus, galėtų duoti nurodymus pateikti arba areštuoti banko, finansinius ar komercinius dokumentus. Šalis negali atsakyti veikti pagal šio straipsnio nuostatas bankų veiklos slaptumo pagrindais.

2. Nepažeidžiant 1 dalies nuostatų, kiekviena Šalis imasi būtinų teisėkūros ir kitokių priemonių, kad galėtų:

a) nustatyti, ar fizinis arba juridinis asmuo kuriame nors jos teritorijoje esančiame banke valdo vieną arba keletą bet kokio pobūdžio sąskaitų arba yra jų faktinis savininkas, ir, jei taip, pateikti visus nustatytų sąskaitų duomenis;

b) gauti nurodytų banko sąskaitų ir banko operacijų, kurios nurodytu laikotarpiu buvo atliktos per vieną ar daugiau nurodytų sąskaitų, duomenis, įskaitant sąskaitos, iš kurios arba į kurią buvo daromi pavedimai, duomenis;

c) per nurodytą laikotarpį stebėti per vieną ar daugiau nustatytų sąskaitų atliekamas banko operacijas;

d) užtikrinti, kad bankai neatskleistų atitinkamam banko klientui ar tretiesiems asmenimis, jog pagal a, b ar c punktus buvo pareikalauta ar gauta informacijos arba atliekamas tyrimas.

Šalys apsvarsto galimybę šią nuostatą taikyti ir sąskaitoms nebankinėse finansų institucijose.

3. Kiekviena Šalis apsvarsto galimybę imtis tokių teisėkūros ir kitokių priemonių, kurios būtinos, kad ji galėtų panaudoti tokius specialius tyrimo metodus, palengvinančius nusikalstamu būdu įgytų pajamų nustatymą ir atsekimą ir su jomis susijusių įrodymų surinkimą, kaip stebėjimas,

ryšių tinklais perduodamos informacijos perėmimas, prieiga prie kompiuterių sistemų ir nurodymas pateikti konkrečius dokumentus.

8 straipsnis

Teisių gynimo priemonės

Kiekviena Šalis imasi būtinų teisėkūros ir kitokių priemonių, kad užtikrintų, jog suinteresuoti asmenys, kuriems turi poveikį pagal 3, 4 ir 5 straipsnius ir kitas atitinkamas šio skirsnio nuostatas taikomos priemonės, galėtų pasinaudoti veiksmingomis teisių gynimo priemonėmis savo teisėms apginti.

9 straipsnis

Pinigų plovimo nusikaltimai

1. Kiekviena Šalis imasi būtinų teisėkūros ir kitokių priemonių, kad užtikrintų, jog jos nacionalinėje teisėje nusikaltimais būtų įvardyti šie tyčia atlikti veiksmai:

a) turto konversija ar perdavimas, žinant, kad šis turtas įgytas iš nusikalstamu būdu gautų pajamų, taip siekiant nusišlėpti ar užmaskuoti neteisėtą turto kilmę arba padėti pirminiame nusikaltime dalyvaujančiam asmeniui išvengti teisinių savo veiksmų padarinių;

b) turto tikrosios prigimties, šaltinio, buvimo vietos, disponavimo juo, jo judėjimo, teisių į jį ar jo valdymo nuosavybės teisę slėpimas ar užmaskavimas, žinant, kad šis turtas įgytas iš nusikalstamu būdu gautų pajamų;

ir, laikantis jos pagrindinių konstitucijos ir teisinės sistemos principų;

c) turto įgijimas, valdymas ar naudojimas, įgijimo metu žinant, kad šis turtas įgytas iš nusikalstamu būdu gautų pajamų;

d) dalyvavimas, bendrininkavimas ar susitarimas daryti bet kurią iš šiame straipsnyje nurodytų nusikalstamų veikų, kėsintis į ją daryti, taip pat pagalbos teikimas, kurstymas, galimybių tokiai veikai daryti sudarymas ar patarimas tokią veiką daryti.

2. Įgyvendinant ir taikant šio straipsnio 1 dalį:

a) nesvarbu, ar pirminis nusikaltimas buvo Šalies baudžiamosios jurisdikcijos objektas;

b) gali būti numatyta, kad šio straipsnio 1 dalyje nustatyti nusikaltimai netaikomi pirminius nusikaltimus padariusiems asmenims;

c) žinojimas, kėslas ar tikslas, kaip nusikaltimo sudėties požymiai, gali būti numanomi remiantis objektyviomis faktinėmis aplinkybėmis.

3. Kiekviena Šalis gali imtis tokių teisėkūros ir kitokių priemonių, kurios būtinos, kad jos nacionalinėje teisėje nusikaltimais būtų įvardyti visi arba kai kurie šio straipsnio 1 dalyje nurodytos veikos vienu arba abiem iš toliau nurodytų atvejų, kai nusikaltimą padaręs asmuo:

a) įtarė, kad turtą sudaro nusikalstamu būdu įgytos pajamos;

b) turėjo numanyti, kad turtą sudaro nusikalstamu būdu įgytos pajamos.

4. Jei šio straipsnio 1 dalis taikoma šios Konvencijos priede išvardytoms pirminių nusikaltimų kategorijoms, kiekviena Šalis arba Europos Bendrija, pasirašydama arba deponuodama ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumentą, pareiškime Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui gali nurodyti, kad šio straipsnio 1 dalis taikoma:

a) tik tokiu atveju, jei už pirminį nusikaltimą numatyta ilgesnė nei vieno metų didžiausia laisvės atėmimo arba įkalinimo bausmė, arba Šalyse, kurių teisinėse sistemose nusikaltimams yra nustatyta mažiausia riba – jeigu už šį nusikaltimą numatyta ilgesnė kaip šešių mėnesių mažiausia laisvės atėmimo ar įkalinimo bausmė ir (arba):

b) tik konkrečių pirminių nusikaltimų sąrašui ir (arba)

c) tik sunkių nusikaltimų kategorijai pagal Šalies nacionalinę teisę.

5. Kiekviena Šalis užtikrina, kad ankstesnis ar tuo pat metu priimamas nuosprendis už pirminį nusikaltimą nebūtų būtina sąlyga nuosprendžiui už pinigų plovimą priimti.

6. Kiekviena Šalis užtikrina, kad nuosprendį už pinigų plovimą pagal šį straipsnį būtų galima priimti, jei įrodoma, kad turtas, nurodytas šio straipsnio 1 dalies a ar b punktuose, įgytas padarius pirminį nusikaltimą, nereikalaujant tiksliai nurodyti, kokį.

7. Kiekviena Šalis užtikrina, kad pirminiai pinigų plovimo nusikaltimai apimtų ir veiksmus kitoje valstybėje, kurie joje laikomi nusikaltimu ir kurie būtų laikomi pirminiu nusikaltimu, jei jie būtų įvykdyti Šalies teritorijoje. Kiekviena Šalis kaip vienintelę būtiną sąlygą gali nustatyti tai, kad atitinkami veiksmai, jei jie būtų įvykdyti jos nacionalinėje teritorijoje, būtų laikomi pirminiu nusikaltimu.

10 straipsnis

Juridinių asmenų atsakomybė

1. Kiekviena Šalis imasi tokių teisėkūros ir kitokių priemonių, kurios būtinos, kad juridiniai asmenys galėtų būti patraukti atsakomybėn už nusikalstamas pinigų plovimo veikas, nustatytas šioje Konvencijoje, kurias jų naudai padarė bet koks fizinis asmuo, veikiantis individualiai arba kaip juridinio asmens organo narys, tame juridiniame asmenyje einantis vadovaujamas pareigas, remiantis:

a) įgaliojimais atstovauti juridiniam asmeniui; arba

b) įgaliojimais juridinio asmens vardu priimti sprendimus; arba

c) įgaliojimais vykdyti juridinio asmens kontrolę, taip pat už tokio fizinio asmens įtraukimą į minėtas nusikalstamas veikas kaip bendrininko ar kurstytojo.

2. Be šio straipsnio 1 dalyje numatytų atvejų, kiekviena Šalis imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad juridinis asmuo galėtų būti traukiamas atsakomybėn tuo atveju, kai 1 dalyje nurodytą nusikalstamą veiką to juridinio asmens naudai dėl nepakankamos 1 dalyje nurodyto fizinio asmens vykdomos priežiūros ar kontrolės padarė jam pavaldus asmuo.

3. Šiame straipsnyje numatyta juridinio asmens atsakomybė neužkerta kelio fizinių asmenų, kurie padaro, kursto padaryti 1 dalyje nurodytą nusikalstamą veiką arba yra tokios veikos bendrininkai, baudžiamajam persekiojimui.

4. Kiekviena Šalis užtikrina, kad asmenims, traukiamiems atsakomybėn pagal šį straipsnį, būtų taikomos veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios baudžiamosios ir kitokios nuobaudos, įskaitant pinigines baudas.

11 straipsnis

Ankstesni sprendimai

Kiekviena Šalis imasi būtinų teisėkūros ir kitokių priemonių, kad būtų numatyta galimybė nustatant bausmę atsižvelgti į galutinius sprendimus dėl fizinių ar juridinių asmenų, priimtus kitoje Šalyje dėl šioje Konvencijoje nustatytų nusikalstamų veikų.

2 skirsnis

Finansų žvalgybos padalinys (FŽP) ir prevencija

12 straipsnis

Finansų žvalgybos padalinys (FŽP)

1. Kiekviena Šalis imasi tokių teisėkūros ir kitokių priemonių, kurios būtinos norint įsteigti FŽP, kaip apibrėžta šioje Konvencijoje.

2. Kiekviena Šalis imasi tokių teisėkūros ir kitokių priemonių, kurios būtinos, siekiant užtikrinti, kad jos FŽP galėtų tiesiogiai arba netiesiogiai laiku pasinaudoti finansine, administracine ir teisėsaugos informacija, reikalinga jo funkcijoms, įskaitant pranešimų apie įtartinas operacijas analizę, tinkamai vykdyti.

13 straipsnis

Pinigų plovimo prevencijos priemonės

1. Kiekviena Šalis imasi būtinų teisėkūros ir kitokių priemonių, kad nustatytų išsamią vidaus reguliavimo ir priežiūros ar stebėsenos sistemą pinigų plovimo prevencijai vykdyti ir atsižvelgia į taikytinus tarptautinius standartus, visų pirma į Finansinių veiksmų, nukreiptų prieš pinigų plovimą, darbo grupės (angl. FATF) patvirtintas rekomendacijas.

2. Šiam tikslui kiekviena Šalis visų pirma imasi būtinų teisėkūros ir kitokių priemonių, kad galėtų:

a) nustatyti reikalavimą juridiniams ir fiziniams asmenims, užsiimantiems veikla, kuri, labai tikėtina, gali būti panaudota pinigų plovimui, šios veiklos atžvilgiu atlikti tokius veiksmus:

i) nustatyti ir patikrinti savo klientų tapatybę ir, jei taikytina, jų galutinius faktinius savininkus ir vykdyti nuolatinį tinkamą verslo santykių išsamų tikrinimą, atsižvelgiant į grėsmės įvertinimu pagrįstą metodą;

ii) pranešti apie įtariamą pinigų plovimą, kurio atžvilgiu taikomos apsaugos priemonės;

iii) imtis tokių papildomų priemonių, kaip klientų tapatybės nustatymo ir operacijų registravimas, personalo mokymas ir vidaus politikos bei procedūrų nustatymas, atsižvelgiant, jei reikia, į savo dydį ir verslo pobūdį;

b) prireikus uždrausti a punkte nurodytiems asmenims atskleisti tai, kad perduotas pranešimas apie įtartiną operaciją ar susijusi informacija arba kad vykdomas ar gali būti pradėtas tyrimas dėl pinigų plovimo;

c) užtikrinti, jog a punkte minimiems asmenims būtų taikomos veiksmingos stebėsenos ir, prireikus, priežiūros sistemos, siekiant užtikrinti, kad jie vykdytų reikalavimus kovoti su pinigų plovimu, jei reikia įvertinus grėsmės lygį.

3. Šiuo tikslu kiekviena Šalis imasi būtinų teisėkūros ir kitokių priemonių, kad būtų galima nustatyti didelio masto grynųjų pinigų gabenimą per sieną ir jų gabentojus.

14 straipsnis

Įtartinų valstybėje vykdomų sandorių sustabdymas

Kiekviena Šalis imasi būtinų teisėkūros ir kitokių priemonių, kad FŽP arba, atitinkamais atvejais, kompetentingos institucijos ar įstaigos turėtų galimybę imtis neatidėliotinių veiksmų, kai įtariama, kad operacija susijusi su pinigų plovimu, ir tokią operaciją sustabdytų ar neduotų jai leidimo, kad būtų galima ją išanalizuoti ir įtarimus patvirtinti. Kiekviena Šalis šią priemonę gali taikyti tik tais atvejais, kai pateiktas pranešimas apie įtartiną operaciją. Ilgiausia operacijos sustabdymo ar atsisakymo duoti jai leidimą trukmė nustatoma remiantis atitinkamomis nacionalinės teisės nuostatomis.

IV SKYRIUS

TARPTAUTINIS BENDRADARBIAVIMAS

1 skirsnis

Tarptautinio bendradarbiavimo principai

15 straipsnis

Bendrieji tarptautinio bendradarbiavimo principai ir priemonės

1. Atlikdamos tyrimą ir nagrinėdamos bylą dėl nusikaltimo priemonių ir pajamų iš nusikaltimo konfiskavimo, Šalys kuo plačiau bendradarbiauja tarpusavyje.

2. Kiekviena Šalis imasi tokių teisėkūros ir kitokių priemonių, kurios būtinos, kad ji galėtų šiame skyriuje nurodytomis sąlygomis įvykdyti prašymus:

a) konfiskuoti konkrečius turto vienetų, susijusių su pajamomis iš nusikaltimų ir nusikaltimo priemonėmis, taip pat konfiskuoti pajamas iš nusikaltimų pareikalaujant sumokėti tam tikrą pinigų sumą, atitinkančią pajamų iš nusikaltimų vertę;

b) suteikti pagalbą atliekant tyrimą ir taikyti laikinąsias priemones, kad būtų įvykdyta konfiskacija kuriuo nors iš a punkte nurodytų būdų.

3. Pagal 2 dalies b punktą pagalba atliekant tyrimą teikiama ir laikinosios priemonės taikomos, jei tai leidžiama pagal prašomosios Šalies vidaus įstatymus ir vadovaujantis juose nustatyta tvarka. Jei prašyme dėl vienos iš minėtų priemonių nurodyti prašančiosios Šalies teisėje nustatyti formalumai ar procedūros, prašomoji Šalis, net jei ji su jais nesusipažinusi, patenkina tokius prašymus, kai veiksmai, kuriuos prašoma atlikti, neprieštaruoja pagrindiniams jos teisės principams.

4. Kiekviena Šalis imasi taikyti tokius įstatymus ir kitokias priemones, kurios būtinos siekiant užtikrinti, kad kitų Šalių prašymams identifikuoti, susekti, įšaldyti ar areštuoti pajamas iš nusikaltimų bei nusikaltimo priemonės būtų teikiama tokia pat svarba, kaip ir tiems, kurie teikiami pagal nacionalinę tvarką.

2 skirsnis

Pagalba atliekant tyrimą

16 straipsnis

Pareiga suteikti pagalbą

Gavusios prašymą, Šalys teikia viena kitai pagalbą identifikuojant ir atsekant nusikaltimo priemones, pajamas iš nusikaltimų ar kitą konfiskuotiną turtą. Tokia pagalba teikiama visomis priemonėmis, skirtomis teikti ir apsaugoti įrodymus dėl minėto turto buvimo, vietos ar judėjimo, prigimtios, teisinio statuso ar vertės.

17 straipsnis

Prašymai suteikti informacijos apie bankų sąskaitas

1. Kiekviena Šalis šiame straipsnyje nurodytomis sąlygomis imasi reikiamų priemonių, kad nustatytų pagal kitos Šalies pateiktą prašymą, ar fizinis arba juridinis asmuo, kurio atžvilgiu atliekamas baudžiamasis tyrimas, turi ar kontroliuoja vieną ar daugiau bet kokio pobūdžio sąskaitų bet kuriame jos teritorijoje esančiame banke, ir jei nustato, kad taip yra, pateikia nustatytų sąskaitų duomenis.

2. Šiame straipsnyje nustatyta pareiga taikoma tik tuo atveju, jei bankas, kuriame yra atitinkama sąskaita, tokią informaciją turi.

3. Be 37 straipsnyje išdėstytų reikalavimų, prašančioji Šalis prašyme taip pat:

a) nurodo priežastis, kodėl ji mano, kad prašoma informacija yra svarbi atliekant baudžiamąjį tyrimą dėl nusikalstamos veikos;

b) išdėsto priežastis, kodėl ji mano, kad sąskaita yra prašomosios Šalies bankuose ir kuo išsamiau nurodo, kurie bankai ir (arba) kurios sąskaitos tai galėtų būti;

c) perduoda visą turimą papildomą informaciją, galinčią padėti įvykdyti prašymą.

4. Prašomoji Šalis gali nustatyti, kad toks prašymas patenkinamas tik įvykdžius tas pat sąlygas, kurios taikytinos prašymams atlikti paiešką ir areštą.

5. Kiekviena Šalis arba Europos Bendrija, pasirašydama ar deponuodama ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumentą, pareiškime Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui gali nurodyti, kad šis straipsnis taikomas tik šios Konvencijos priede pateiktame sąraše išvardytoms nusikaltimų kategorijoms.

6. Šalys gali šią nuostatą taikyti ir sąskaitoms nebankinėse finansų institucijose. Galima nustatyti, kad toks taikymas galimas tik remiantis abipusiškumo principu.

18 straipsnis

Prašymai suteikti informacijos apie banko operacijas

1. Kitos Šalies prašymu, prašomoji Šalis pateikia nurodytų banko sąskaitų ir banko operacijų, kurios buvo atliktos nurodytu laikotarpiu per vieną ar daugiau prašyme nurodytų sąskaitų, duomenis, įskaitant sąskaitos, į kurią arba iš kurios buvo atlikti pavedimai, duomenis.

2. Šiame straipsnyje nustatyta pareiga taikoma tik tuo atveju, jei bankas, kuriame yra atitinkama sąskaita, tokią informaciją turi.

3. Be 37 straipsnyje išdėstytų reikalavimų, prašančioji Šalis prašyme taip pat nurodo, kodėl ji mano, kad prašoma informacija yra svarbi atliekant baudžiamąjį tyrimą dėl nusikalstamos veiklos.

4. Prašomoji Šalis gali nustatyti, kad toks prašymas patenkinamas tik įvykdžius tas pat sąlygas, kurios taikomos prašymams atlikti paiešką ir areštą.

5. Šalys gali šią nuostatą taikyti ir sąskaitoms nebankinėse finansų institucijose. Galima nustatyti, kad toks taikymas galimas tik remiantis abipusiškumo principu.

19 straipsnis

Prašymai atlikti banko operacijų stebėseną

1. Kiekviena Šalis užtikrina, kad kitos Šalies prašymu ji galėtų per nurodytą laikotarpį stebėti banko operacijas, atliekamas per prašyme nurodytą vieną ar keletą sąskaitų ir pranešti prašančiajai Šaliai apie stebėsenos rezultatus.

2. Be 37 straipsnyje išdėstytų reikalavimų, prašančioji Šalis prašyme taip pat nurodo, kodėl ji mano, kad prašoma informacija yra svarbi atliekant baudžiamąjį tyrimą dėl nusikalstamos veiklos.

3. Sprendimą atlikti stebėseną kiekvienu konkrečiu atveju priima prašomosios Šalies kompetentingos institucijos atsižvelgdamos į šios Šalies nacionalinę teisę.

4. Dėl praktinės stebėsenos tvarkos susitaria prašančiosios ir prašomosios Šalių kompetentingos institucijos.

5. Šalys gali šią nuostatą taikyti ir sąskaitoms

nebankinėse finansų institucijose.

20 straipsnis

Automatiškai teikiama informacija

Nepakenkdama savo pačios atliekamiems tyrimams ar bylos nagrinėjimui, Šalis gali be išankstinio prašymo perduoti kitai Šaliai informaciją apie nusikaltimo priemones ir pajamas iš nusikaltimų, kai ji mano, kad tokios informacijos suteikimas ją gaunančiajai Šaliai gali padėti pradėti ar atlikti tyrimą ar nagrinėti bylą, arba kad ta Šalis, gavusi šią informaciją, pateiks prašymą pagal šį skyrį.

3 skirsnis

Laikinosios priemonės

21 straipsnis

Pareiga imtis laikinųjų priemonių

1. Pagal kitos Šalies, iškėlusios baudžiamąją bylą ar bylą dėl konfiskavimo, prašymą Šalis turi imtis tokių reikalingų laikinųjų priemonių, kaip įšaldymas ar areštas, kad užkirstų kelią bet kokiems sandoriams dėl turto, turto perdavimui ar disponavimui turtu, kuris vėliau galėtų tapti prašymo konfiskuoti objektu arba kuris galėtų būti konfiskuotas patenkinant prašymą.

2. Prašymą konfiskuoti pagal 23 straipsnį gavusi Šalis, paprašyta taiko šio straipsnio 1 dalyje nurodytas priemones bet kokiam turtui, kuris yra prašymo konfiskuoti objektas arba kuris galėtų būti konfiskuotas patenkinant prašymą.

22 straipsnis

Laikinių priemonių įgyvendinimas

1. Įgyvendinusi laikinas priemones pagal prašymą, pateiktą vadovaujantis 21 straipsnio 1 dalimi, prašančioji Šalis automatiškai ir kuo greičiau prašomajai Šaliai pateikia visą informaciją, kuri gali kelti klausimų dėl šių priemonių apimtys arba ją pakeisti. Be to, prašančioji Šalis nedelsdama pateikia visą papildomą prašomosios Šalies reikalaujamą informaciją, kuri būtina laikinosioms priemonėms įgyvendinti ir tolesniems veiksams atlikti.

2. Prieš panaikindama bet kurią laikiną priemonę, kurios buvo imtasi pagal šį straipsnį, prašomoji Šalis, jei įmanoma, suteikia prašančiajai Šaliai galimybę pateikti savo motyvus, dėl kurių ši priemonė turėtų būti tęsiama.

4 skirsnis

Konfiskavimas

23 straipsnis

Pareiga konfiskuoti

1. Šalis, kuri gavo kitos Šalies prašymą konfiskuoti nusikaltimo priemones ar pajamas iš nusikaltimų, esančias jos teritorijoje:

- a) vykdo prašančiosios Šalies teismo nutarimą konfiskuoti tokias priemones ar pajamas arba
- b) perduoda prašymą savo kompetentingoms institucijoms siekiant nutarimo dėl konfiskavimo ir, jei toks nutarimas priimamas, jį įgyvendinti.

2. Šio straipsnio 1 dalies b punkto taikymo tikslais bet kuri Šalis, jei tai būtina, turi būti kompetentinga pradėti konfiskacijos procesą pagal savo įstatymus.

3. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos taip pat taikomos konfiskacijai, išreikštai reikalavimu sumokėti pinigų sumą, atitinkančią pajamų iš nusikaltimų vertę, jeigu turtas, kuriam gali būti taikoma konfiskacija, yra prašomojoje Šalyje. Tokiais atvejais, kai apmokėjimas nėra gautas, konfiskaciją pagal 1 dalį vykdanči prašomoji Šalis reikalavimą patenkina konfiskuodama bet koki esamą atitinkamą turtą.

4. Jei prašymas konfiskuoti susijęs su konkrečiu turto vienetu, Šalys gali susitarti, kad prašomoji Šalis konfiskaciją gali įvykdyti pareikalaudama sumokėti pinigų sumą, atitinkančią turto vertę.

5. Šalys pagal savo nacionalinę teisę kuo plačiau bendradarbiauja su Šalimis, prašančiomis taikyti konfiskacijai lygiavertės nuosavybės paėmimo priemones, kurios nėra baudžiamosios sankcijos, kai tokias priemones dėl įvykdytos nusikalstamos veikos nurodo taikyti prašančiosios Šalies teisminė institucija, jei nustatyta, kad atitinkamas turtas – tai pajamos iš nusikaltimų ar kitas turtas, nurodytas Konvencijos 5 straipsnyje.

24 straipsnis

Konfiskacija

1. Prašymų konfiskuoti patenkinimo ir konfiskacijos vykdymo pagal 23 straipsnį tvarka nustatoma remiantis prašomosios Šalies įstatymais.
2. Gauti faktiniai duomenys įpareigoja prašomąją Šalį, jei jie konstatuoti prašančiosios Šalies nuosprendyje ar teismo sprendime arba nuosprendis ar teismo sprendimas yra jais netiesiogiai pagrįstas.
3. Kiekviena Šalis arba Europos Bendrija, pasirašydama arba deponuodama ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumentą, pareiškime Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui gali nurodyti, kad šio straipsnio 2 dalis taikoma tik laikantis jos pagrindinių konstitucijos ir teisinės sistemos principų.
4. Jeigu konfiskacija išreikšta reikalavimu sumokėti pinigų sumą, prašomosios Šalies kompetentinga institucija konvertuoja tą sumą į tos Šalies valiutą tokiu kursu, koks galiojo sprendimo vykdyti konfiskaciją priėmimo metu.
5. 23 straipsnio 1 dalies a punkte numatytu atveju tik prašančioji Šalis turi teisę nuspręsti dėl galimybės prašyti peržiūrėti nutarimą konfiskuoti.

25 straipsnis

Konfiskuotas turtas

1. Šalis, konfiskavusi turtą pagal Konvencijos 23–24 straipsnius, juo disponuoja vadovaudamasi savo nacionaline teise ir administracinėmis procedūromis.
2. Veikdamos kitos Šalies prašymu, pateiktu pagal šios Konvencijos 23–24 straipsnius, Šalys, jei tai neprieštarauja nacionalinei teisei ir jei pateiktas atitinkamas prašymas, pirmiausia apsvarsto galimybę grąžinti konfiskuotą turtą prašančiajai Šaliai, kad ši galėtų nusikaltimo aukoms sumokėti kompensaciją arba grąžinti turtą teisėtiems savininkams.
3. Veikdama kitos Šalies prašymu, pateiktu pagal šios Konvencijos 23–24 straipsnius, Šalis gali ypatingą dėmesį skirti sutartims ar susitarimams, sudaromiems su kitomis Šalimis dėl tokios nuosavybės bendro naudojimo nuolat ar konkrečiais atvejais, remdamasi savo nacionaline teise ar administracinėmis procedūromis.

26 straipsnis

Teisė vykdyti konfiskavimą ir didžiausia konfiskuojamo turto vertė

1. Pagal 23–24 straipsnius pateiktas prašymas konfiskuoti nedaro poveikio prašančiosios Šalies teisei pačiai įvykdyti nutarimą konfiskuoti.
2. Nė vienos šios Konvencijos nuostatos negalima aiškinti kaip leidžiančios, kad visa konfiskuojamo turto vertė viršytų pinigų sumą, nurodytą nutarime konfiskuoti. Jeigu Šalis mano, kad taip gali atsitikti, suinteresuotos Šalys konsultuojasi, kad tokio poveikio būtų išvengta.

27 straipsnis

Įkalinimas dėl prievolių nevykdymo

Prašomoji Šalis, vykdydama pagal 23 straipsnį pateiktą prašymą, netaiko įkalinimo dėl prievolių nevykdymo bausmės ar kitokios asmens laisvės apribojimo bausmės, jei prašyme taip nurodė prašančioji Šalis.

5 skirsnis

Atsisakymas bendradarbiauti ir bendradarbiavimo atidėjimas

28 straipsnis

Atsisakymo pagrindai

1. Bendradarbiauti pagal šį skyrių gali būti atsisakyta, jeigu:
 - a) veiksmai, kuriuos prašoma atlikti, prieštarautų prašomosios Šalies teisinės sistemos pagrindiniams principams arba
 - b) prašymo vykdymas galėtų pakenkti prašomosios Šalies suverenitetui, saugumui, viešajai tvarkai ar kitiems esminiams interesams, arba
 - c) prašomosios Šalies nuomone, bylos, su kuria susijęs prašymas, svarba nesuteikia pagrindo imtis prašomų veiksmų, arba
 - d) nusikaltimas, su kuriuo susijęs prašymas, yra finansinis nusikaltimas, išskyrus terorizmo finansavimą;
 - e) nusikaltimas, su kuriuo susijęs prašymas, yra politinis nusikaltimas, išskyrus terorizmo finansavimą arba
 - f) prašomoji Šalis mano, kad prašymo atlikti nurodytus veiksmus patenkinimas prieštarautų principui *ne bis in idem*, arba
 - g) nusikaltimas, su kuriuo susijęs prašymas, nebūtų laikomas nusikaltimu pagal prašomosios Šalies įstatymus, jei jis būtų padarytas jos jurisdikcijoje. Tačiau šis atsisakymo pagrindas taikomas bendradarbiavimui pagal 2 skirsnį tik tuo atveju, jei pagalba, kurios prašoma, susijusi su priverstiniais veiksmais. Jei bendradarbiavimo pagal šį skyrių sąlyga yra nusikaltimo baudžiamumas abiejose valstybėse, šis reikalavimas laikomas įvykdytu, neatsižvelgiant į tai, ar abiejose Šalyse šis nusikaltimas patenka į tą pačią nusikaltimų kategoriją ir jam apibūdinti vartojama ta pati terminija, kai abi Šalys nusikaltimą sudarantį elgesį laiko nusikalstamu.
2. Bendradarbiauti pagal 2 skirsnį tais atvejais, kai pagalba, kurios prašoma, reikalauja prievartos veiksmų, taip pat pagal šio skyriaus 3 skirsnį galima atsisakyti, jeigu šių priemonių pagal prašomosios Šalies nacionalinius įstatymus nebūtų galima imtis atliekant tyrimą ar nagrinėjant bylą tuo atveju, jei tai būtų byla, panaši kaip šioje Šalyje.
3. Remiantis prašomosios Šalies įstatymais, atsisakyti bendradarbiauti pagal 2 skirsnį, kai pagalba, kurios prašoma, reikalauja prievartos veiksmų, taip pat pagal šio skyriaus 3 skirsnį galima ir tuomet, jeigu prašomos taikyti priemonės ar bet kurios kitos panašų poveikį turinčios priemonės būtų neleistinos pagal prašančiosios Šalies teisę, arba, kiek tai susiję su prašančiosios Šalies kompetentingomis institucijomis, jeigu to prašymo nesankcionavo teisėjas ar kitas teismo pareigūnas, įskaitant prokurorus, tiriantis nusikalstamas veikas.
4. Bendradarbiauti pagal šio skyriaus 4 skirsnį taip pat galima atsisakyti, jeigu:

a) prašomosios Šalies įstatymuose nenumatytas konfiskavimas už tokios rūšies nusikaltimus, su kuriais susijęs prašymas, arba

b) nepažeidžiant įsipareigojimų, nustatytų 23 straipsnio 3 dalyje, tai prieštarautų prašomosios Šalies nacionalinės teisės nuostatomis dėl konfiskacijos ribų, kiek tai susiję su ryšiu tarp nusikaltimo ir:

i) ekonominės naudos, kuri gali būti laikoma pajamomis iš nusikaltimų, arba

ii) turto, kuris gali būti laikomas nusikaltimo priemonėmis, arba

c) pagal prašomosios Šalies įstatymus konfiskacijos nebegalima skirti ar vykdyti, nes pasibaigė nustatytas terminas, arba

d) nepažeidžiant 23 straipsnio 5 dalies, prašymas nesusijęs su ankstesniu nuosprendžiu arba teismo pobūdžio sprendimu ar tokiam sprendimui padarytu pareiškimu dėl įvykdyto nusikaltimo ar keleto nusikaltimų, kuriuo remiantis nurodyta arba prašoma įvykdyti konfiskaciją, arba

e) konfiskacija negali būti įvykdyta prašančiojoje Šalyje arba ji dar gali būti įprastine tvarka apskūsta, arba

f) prašymas susijęs su nutarimu konfiskuoti, kylančiu iš sprendimo, priimto nedalyvaujant asmeniui, prieš kurį nutarimas buvo nukreiptas, ir, prašomosios Šalies nuomone, prašančiosios Šalies atliktas bylos nagrinėjimas, po kurio buvo priimtas šis sprendimas, neužtikrino minimalių gynybos teisių, suteikiamų kiekvienam asmeniui, kuriam pareikštas baudžiamasis kaltinimas.

5. Taikant šio straipsnio 4 dalies f punktą, sprendimas nelaikomas priimtu kaltinamajam nedalyvaujant, jeigu:

a) jis patvirtintas ar paskelbtas po to, kai suinteresuotas asmuo pareiškė prieštaravimą, arba

b) jis buvo priimtas išnagrinėjus apeliacinį skundą, kurį padavė suinteresuotas asmuo.

6. Spręsdama, ar buvo užtikrintos šio straipsnio 4 dalies f punkte nurodytos minimalios gynybos teisės, prašomoji Šalis turi atsižvelgti į tai, ar suinteresuotas asmuo tyčia siekia išvengti teisingumo, taip pat į tai, ar tas asmuo, galėdamas pasinaudoti teisių gynimo priemonėmis prieš jam nedalyvaujant priimtą sprendimą, nutarė to nedaryti. Ši nuostata taikoma ir tuomet, kai suinteresuotas asmuo, kuriam buvo tinkamai įteiktas šaukimas, nusprendė neatvykti ir neprašyti atidėti bylos nagrinėjimo.

7. Šalis negali remtis banko paslaptimi atsisakydama bendradarbiauti pagal šį skyrių. Remdamasi savo nacionaline teise, Šalis gali reikalauti, kad prašymas bendradarbiauti, kuris pareikalautų atskleisti banko paslaptį, būtų patvirtintas teisėjo ar kito teismo pareigūno, įskaitant prokurorus, tiriančio nusikalstamą veiką.

8. Nepažeidžiant nuostatos dėl atsisakymo pagrindo, numatyto šio straipsnio 1 punkte:

a) tai, kad asmuo, dėl kurio atliekamas tyrimas arba kurio atžvilgiu prašančiosios Šalies institucijos yra priėmusios nutarimą konfiskuoti, yra juridinis asmuo, šios Šalies negali būti laikoma kliūtimi bendradarbiauti pagal šį skyrių;

b) tai, kad fizinis asmuo, kurio atžvilgiu priimtas nutarimas konfiskuoti pajamas iš nusikaltimų, vėliau mirė, taip pat tai, kad juridinis asmuo, kurio atžvilgiu priimtas nutarimas konfiskuoti pajamas iš nusikaltimų, vėliau buvo likviduotas, negali būti laikoma kliūtimi suteikti pagalbą pagal 23 straipsnio 1 dalies a punktą;

c) to fakto, kad asmuo, dėl kurio atliekamas tyrimas arba kurio atžvilgiu prašančiosios Šalies institucijos yra priėmusios nutarimą konfiskuoti, prašyme įvardytas kaip įvykdęs ir atitinkamą

nusikalstamą veiklą, ir pinigų plovimo nusikaltimą, nurodytą šios Konvencijos 9 straipsnio 2 dalies b punkte, prašomoji Šalis negali laikyti kliūtimi bendradarbiauti pagal šį straipsnį.

29 straipsnis

Atidėjimas

Prašomoji Šalis gali atidėti prašyme nurodytus veiksmus, jeigu šie veiksmai pakenktų institucijų atliekamam tyrimui ar bylos nagrinėjimui.

30 straipsnis

Dalinis arba sąlyginis prašymo patenkinimas

Prieš atsisakydama bendradarbiauti ar atidedama bendradarbiavimą pagal šį skyrių, prašomoji Šalis, tam tikrais atvejais pasikonsultavusi su prašančiąja Šalimi, turi nuspręsti, ar prašymas gali būti patenktas iš dalies arba keliant tam tikras sąlygas, kurias ji laiko reikalingomis.

6 skirsnis

Pranešimas apie trečiųjų šalių teises ir jų apsauga

31 straipsnis

Dokumentų perdavimas

1. Šalys viena kitai suteikia kuo didesnę pagalbą pristatant teismo dokumentus asmenims, kuriems pritaikytos laikinosios priemonės ir konfiskacija.
2. Nė viena šio straipsnio nuostata nesiekama riboti:
 - a) galimybės siųsti teisminius dokumentus tiesiog asmenims į užsienį paštu;
 - b) Šalies, iš kurios siunčiama, teismo pareigūnų, tarnautojų ar kitų kompetentingų institucijų galimybių pristatyti teisminius dokumentus tiesiog per tos Šalies konsulines įstaigas arba per Šalies, į kurią siunčiama, teismo pareigūnus, tarnautojus ar kitas kompetentingas institucijas,išskyrus atvejus, kai Šalis, į kurią siunčiama, padaro tam prieštaraujantį pareiškimą, adresuotą Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui, pasirašydama arba deponuodama ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumentą.
3. Siųsdama teismo dokumentus į užsienį asmenims, kuriems taikomos laikinosios priemonės ar skirti siunčiančiosios Šalies priimti nutarimai konfiskuoti, ši Šalis turi nurodyti, kokiomis teisių gynimo priemonėmis šie asmenys gali pasinaudoti pagal jos įstatymus.

32 straipsnis

Užsienio šalių sprendimų pripažinimas

1. Nagrinėdama prašymą dėl bendradarbiavimo pagal 3 ir 4 skirsnius, prašomoji Šalis pripažįsta prašančiojoje Šalyje priimtą teismo sprendimą dėl teisių, kuriomis remiasi trečiosios šalys.

2. Pripažinti galima atsisakyti, jei:
 - a) trečiosioms šalims nesuteikta tinkama galimybė savo teisėms pareikšti arba
 - b) sprendimas prieštarauja prašomojoje Šalyje tuo pačiu klausimu priimtam sprendimui, arba
 - c) jis prieštarauja prašomosios Šalies viešajai tvarkai, arba
 - d) sprendimas priimtas prieštaraujant prašomosios Šalies įstatymų nuostatoms dėl išimtinės jurisdikcijos.

7 skirsnis

Procesinės ir kitos bendrosios normos

33 straipsnis

Centrinė institucija

1. Šalys paskiria centrinę instituciją arba, jei reikia, institucijas, kurios būtų atsakingos už pagal šį skyrių pateiktų prašymų siuntimą ir atsakymą į juos, tokių prašymų vykdymą arba jų perdavimą institucijoms, atsakingoms už jų vykdymą.
2. Kiekviena Šalis, pasirašydama arba deponuodama ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumentą, Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui praneša pagal šio straipsnio 1 dalį paskirtų institucijų pavadinimus ir adresus.

34 straipsnis

Tiesioginiai ryšiai

1. Centrinės institucijos viena su kita palaiko tiesioginius ryšius.
2. Skubos atveju šiame skyriuje numatytus prašymus ir pranešimus prašančiosios Šalies teismo pareigūnai, įskaitant prokurorus, gali tiesiogiai siųsti atitinkamiems prašomosios Šalies pareigūnams. Tokiais atvejais kopija tuo pat metu per prašančiosios Šalies centrinę instituciją nusiunčiama prašomosios Šalies centrinei institucijai.
3. Visi šio straipsnio 1–2 dalyse numatyti prašymai ir pranešimai gali būti pateikti per Tarptautinę kriminalinės policijos organizaciją (Interpolą).
4. Jei prašymas teikiamas pagal šio straipsnio 2 dalį, o institucija nekompetentinga prašymą išnagrinėti, ji prašymą perduoda kompetentingai nacionalinei institucijai ir tiesiogiai apie tai praneša prašymą pateikusiai Šaliai.
5. Šio skyriaus 2 skirsnyje numatytus prašymus ir pranešimus, nesusijusius su prievartos veiksmais, prašančiosios Šalies kompetentingos institucijos gali tiesiogiai perduoti prašomosios Šalies kompetentingoms institucijoms.
6. Šiame skyriuje numatytų prašymų ir pranešimų projektus prašančiosios Šalies teismo pareigūnai atitinkamiems prašomosios Šalies teismo pareigūnams gali tiesiogiai nusiųsti prieš pateikdami oficialų prašymą, kad būtų tikri, jog gautas prašymas bus sparčiai išnagrinėtas ir kad jame yra pakankamai informacijos bei įrodomųjų dokumentų pagal prašomosios Šalies teisės aktų reikalavimus.

35 straipsnis

Prašymo forma ir kalba

1. Visi šiame skyriuje numatyti prašymai pateikiami raštu. Jie gali būti pateikti elektroninėmis ar kitomis ryšių priemonėmis, jei prašančioji Šalis paprašyta gali bet kada pateikti rašytinį tokio prašymo įrodymą ir originalą. Tačiau kiekviena Šalis pareiškime Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui gali nurodyti sąlygas, kuriomis ji sutinka priimti ir vykdyti elektroninėmis ar bet kokiomis kitomis ryšio priemonėmis gautus prašymus.

2. Atsižvelgiant į šio straipsnio 3 punkto nuostatas, prašymų ir įrodomųjų dokumentų vertimų pateikti nereikia.

3. Kiekviena Šalis arba Europos Bendrija, pasirašydama arba deponuodama ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumentą, Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui gali pateikti pareiškimą, nurodydama, kad ji pasilieka teisę pareikalauti, kad su teikiama prašymais ir įrodomaisiais dokumentais jai būtų pateiktas vertimas į jos kalbą arba į kurią nors iš Europos Tarybos oficialiųjų kalbų arba į jos nurodytą vieną iš šių kalbų. Tuo pačiu metu ji gali pareikšti, jog yra pasirengusi priimti vertimus ir į bet kokią kitą jos nurodytą kalbą. Kitos Šalys gali taikyti abipusiškumo taisyklę.

36 straipsnis

Legalizavimas

Pagal šį skyrių perduotiems dokumentams netaikomi jokie legalizavimo formalumai.

37 straipsnis

Prašymo turinys

1. Kiekviename pagal šį straipsnį pateikiamame prašyme nurodoma:
 - a) prašančioji institucija ir institucija, atliekanti tyrimą ar nagrinėjanti bylą;
 - b) prašymo tikslas ir priežastis;
 - c) klausimai, įskaitant svarbius faktus (tokius kaip data, vieta ir nusikaltimo aplinkybės), su kuriais susiję tyrimai ar byla, išskyrus prašymo informuoti atvejį;
 - d) jei bendradarbiavimas susijęs su prievartos veiksmais:
 - i) įstatymų galios nuostatų tekstas arba, jei tai neįmanoma, nuoroda į atitinkamą taikomą įstatymą;
 - ii) teiginys, kad priemonė, kurią prašoma taikyti, ar bet kokios kitos panašų poveikį turinčios priemonės galėtų būti taikomos prašančiosios Šalies teritorijoje pagal jos pačios teisę;
 - e) kai būtina ir jei įmanoma:
 - i) suinteresuoto asmens ar asmenų duomenys, įskaitant vardą, pavardę, gimimo datą ir vietą, pilietybę, buvimo vietą, o juridinio asmens atveju – taip pat buveinę;
 - ii) turtas, kurio atžvilgiu prašoma bendradarbiauti, jo buvimo vieta, jo ryšys su suinteresuotu asmeniu ar asmenimis, bet koks ryšys su nusikaltimu, taip pat visa turima informacija apie kitus asmenis bei teises į turtą;
 - f) konkreči procedūra, kurios laikymosi pageidauja prašančioji Šalis.

2. Prašyme taikyti 3 skirsnyje numatytas laikinasias priemones siekiant areštuoti turtą, kurio atžvilgiu gali būti įgyvendintas nutarimas konfiskuoti, įpareigojantis sumokėti pinigų sumą, taip pat reikia nurodyti didžiausią sumą, kurią siekiama gauti iš šio turto.

3. Be šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos, su bet koku 4 skirsnyje numatytu prašymu reikia pateikti:

a) 23 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytu atveju:

i) prašymą pateikusių Šalies teismo priimto nutarimo konfiskuoti patvirtintą kopiją ir pareiškimą dėl pagrindų, kuriais remiantis nutarimas priimtas, jei tai nenurodyta pačiame nutarime;

ii) prašančiosios Šalies kompetentingos institucijos patvirtinimą, kad nutarimas konfiskuoti yra vykdytinas ir negali būti apskūstas įprastiniu būdu;

iii) informaciją apie tai, koku mastu prašoma vykdyti nutarimą;

iv) informaciją apie būtinybę imtis laikinųjų priemonių;

b) 23 straipsnio 1 dalies b punkto atveju – faktinių aplinkybių, kuriomis remiasi prašančioji Šalis, sąrašą, kurio pakaktų, kad prašomoji Šalis galėtų kreiptis dėl nutarimo pagal savo nacionalinę teisę;

c) jei trečiosios šalys turėjo galimybę pareikšti teises – tai patvirtinančius dokumentus.

38 straipsnis

Netinkami prašymai

1. Jei prašymas neatitinka šio skyriaus nuostatų arba jei pateikta informacija nėra pakankama, kad prašomoji Šalis galėtų imtis priemonių pagal tą prašymą, ta Šalis gali prašyti prašančiosios Šalies pataisyti prašymą arba pateikti papildomos informacijos.

2. Prašomoji Šalis gali nustatyti laikotarpį tokioms pataisoms ar informacijai pateikti.

3. Laukdama paprašytų pataisų ar informacijos, susijusios su prašymu pagal šio skyriaus 4 skirsnį, prašomoji Šalis gali imtis bet kokių priemonių, nurodytų šio skyriaus 2 ar 3 skirsniuose.

39 straipsnis

Prašymų daugetas

1. Jei prašomoji Šalis gauna daugiau negu vieną prašymą pagal šio skyriaus 3 ar 4 skirsnius dėl to paties asmens ar turto, prašymų daugetas nekliudo tai Šaliai imtis priemonių dėl prašymų vykdyti laikinasias priemones.

2. Jei yra prašymų, teikiamų pagal šio skyriaus 4 skirsnį, daugetui, prašomoji Šalis apsvarsto galimybę pasikonsultuoti su prašančiosiomis Šalimis.

40 straipsnis

Pareiga pateikti motyvus

Prašomoji Šalis turi pateikti motyvus, dėl kurių nusprendė atsisakyti bendradarbiauti pagal šį skyrių, atidėti tokį bendradarbiavimą ar padaryti jį priklausomą nuo tam tikrų sąlygų.

41 straipsnis

Informacija

1. Prašomoji Šalis nedelsdama praneša prašančiajai Šaliai apie:
 - a) veiksmus, kurių imtasi gavus pagal šį skyrių pateiktą prašymą;
 - b) veiksmų, kurių buvo imtasi dėl prašymo, galutinį rezultatą;
 - c) sprendimą visai arba iš dalies atsisakyti bendradarbiauti pagal šį skyrių, atidėti tokį bendradarbiavimą ar padaryti jį priklausomą nuo tam tikrų sąlygų;
 - d) aplinkybes, dėl kurių neįmanoma atlikti prašomų veiksmų arba dėl kurių jų vykdymą tikriausiai reikės atidėti;
 - e) kai pagal skyriaus 2 arba 3 skirsnyje numatytą prašymą taikomos laikinosios priemonės – apie tokias nacionalinės teisės nuostatas, kurios savaime lemtų laikinųjų priemonių panaikinimą.
2. Prašančioji Šalis nedelsdama praneša prašomajai Šaliai apie:
 - a) bet kokią peržiūrą, sprendimą ar kitą faktą, dėl kurio nutarimas konfiskuoti nebėra visas ar iš dalies vykdytinas;
 - b) bet kokias faktines ar teisineis aplinkybes, dėl kurių koks nors veiksmas pagal šį skyrių yra nebepateisinamas.
3. Kai Šalis, remdamasi tuo pačiu nutarimu konfiskuoti, prašo konfiskaciją taikyti daugiau nei vienoje Šalyje, ji apie šį prašymą informuoja visas Šalis, kuriose vykdomas nutarimas.

42 straipsnis

Naudojimo apribojimas

1. Prašomoji Šalis gali nustatyti, kad prašymas bus vykdomas, jei informacija ar įrodymai be jos išankstinio sutikimo prašančiosios Šalies institucijų nebus panaudoti ar perduoti kitam tyrimui ar bylai, nei nurodyta prašyme.
2. Kiekviena Šalis arba Europos Bendrija, pasirašydama arba deponuodama ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumentą, pareiškime Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui gali pareikšti, kad be išankstinio jos sutikimo informacija arba įrodymai, kuriuos ji pateikia pagal šį skyrių, prašančiosios Šalies institucijų negali būti panaudoti arba perduoti kitam tyrimui arba bylai, nei nurodyta prašyme.

43 straipsnis

Konfidencialumas

1. Prašančioji Šalis gali pareikalauti, kad prašomoji Šalis išsaugotų faktų ir prašymo esmės konfidencialumą, jei tai netrukdo įvykdyti prašymą. Jei prašomoji Šalis negali laikytis konfidencialumo reikalavimo, ji nedelsdama praneša apie tai prašančiajai Šaliai.
2. Jei tai neprieštarauja pagrindiniams jos nacionalinės teisės principams ir jei pateiktas atitinkamas prašymas, prašančioji Šalis turi išsaugoti prašomosios Šalies pateiktų įrodymų ir informacijos konfidencialumą, išskyrus atvejus, kai jų atskleidimas yra būtinas prašyme apibūdintiems tyrimams ar bylai.
3. Atsižvelgdama į savo nacionalinės teisės nuostatas, Šalis, gavusi automatiškai teikiamos informacijos pagal 20 straipsnį, patenkina informaciją teikiančios Šalies prašymą dėl

konfidencialumo. Jei kita Šalis tokio reikalavimo negali įvykdyti, ji nedelsdama apie tai informuoja informaciją perduodančią Šalį.

44 straipsnis

Išlaidos

Įprastines prašymo vykdymo išlaidas padengia prašomoji Šalis. Kai prašymui įvykdyti būtinos didelės ar neįprastos išlaidos, Šalys tariaisi dėl prašymo vykdymo sąlygų ir išlaidų padengimo būdo.

45 straipsnis

Nuostoliai

1. Jei asmuo iškelia bylą dėl atsakomybės už nuostolius, turėtus dėl veikos arba neveikimo, susijusio su bendradarbiavimu pagal šį skyrių, atitinkamos Šalys, kai yra poreikis, apsvarsto galimybę pasikonsultuoti, kad nuspręstų, kaip padalyti už nuostolius išmokėtiną sumą.

2. Šalis, kuriai už nuostolius iškelta byla, apie bylinėjimąsi stengiasi pranešti antrajai Šaliai, jei ši galėtų būti suinteresuota byla.

V SKYRIUS

FŽP BENDRADARBIAVIMAS

46 straipsnis

FŽP bendradarbiavimas

1. Šalys užtikrina, kad FŽP, kaip apibrėžta šioje Konvencijoje, pagal savo nacionalinius įgaliojimus kovoje su pinigų plovimu bendradarbiautų rinkdami ir analizuodami arba, jei tinka, FŽP viduje tirdami svarbią informaciją apie bet kokius faktus, liudijančius apie pinigų plovimą.

2. Įgyvendindama šio straipsnio 1 dalį, kiekviena Šalis užtikrina, kad FŽP automatiškai arba pagal prašymus, vadovaudamasi Konvencija arba esamais ar būsimais su Konvencija suderinamais susitarimo memorandumais, keistūsi bet kokia turima informacija, kuri galėtų būti svarbi apdorojant ar analizuojant informaciją arba, atitinkamais atvejais, FŽP atliekant tyrimą dėl su pinigų plovimu susijusių finansinių operacijų bei jose dalyvavusių fizinių ir juridinių asmenų.

3. Kiekviena Šalis užtikrina, kad FŽP funkcijoms pagal šį straipsnį atlikti neturėtų poveikio jų vidaus statusas, nesvarbu, ar tai yra administracinės, teisėsaugos ar teisminės institucijos.

4. Prie kiekvieno prašymo, pateikto pagal šį straipsnį, pridedama atitinkamų prašančiam FŽP žinomų faktų pažyma. Prašyme FŽP nurodo, kaip prašoma informacija bus naudojama.

5. Gavęs prašymą pagal šį straipsnį, prašomasis FŽP visą atitinkamą prašyme nurodytą informaciją, įskaitant turimą finansinę informaciją ir prašomą teisėsaugos informaciją, pateikia nereikalaudamas oficialaus prašymo pagal galiojančias konvencijas ar Šalių susitarimus.

6. FŽP gali atsisakyti atskleisti informaciją, jei ši informacija galėtų pakenkti prašomojoje Šalyje atliekamam baudžiamajam tyrimui, arba, išskirtinėmis aplinkybėmis, tais atvejais, kai informacijos atskleidimas būtų aiškiai neproporcingas teisėtiems fizinio ar juridinio

asmens arba atitinkamos Šalies interesams arba kitaip neatitiktų pagrindinių prašomosios Šalies nacionalinės teisės principų. Toks atsisakymas tinkamai paaiškinamas informacijos prašančiam FŽP.

7. Pagal šį straipsnį gauta informacija ar dokumentai naudojami tik šio straipsnio 1 dalyje nustatytiems tikslams. Informacija, kurią pateikė bendradarbiaujantis FŽP, neplatinama trečiosioms šalims ir ją gavęs FŽP jos nenaudoja kitais nei analizė tikslais, jei nėra gautas išankstinis informaciją pateikusio FŽP leidimas.

8. Perduodantysis FŽP, pagal šį straipsnį perduodamas informaciją ar dokumentus, gali nustatyti informacijos naudojimo kitiems, negu nurodyta šio straipsnio 7 dalyje, tikslams apribojimus ir sąlygas. Gaunantysis FŽP laikosi tokių apribojimų ir sąlygų.

9. Tais atvejais, kai valstybė narė perduotą informaciją ar dokumentus pageidauja panaudoti baudžiamajam tyrimui ar persekiojimui šio straipsnio 7 dalyje nustatytiems tikslams, perduodantysis FŽP negali atsisakyti duoti sutikimo dėl tokio naudojimo, išskyrus atvejus, kai jis tai daro remdamasis apribojimais pagal savo nacionalinę teisę arba šio straipsnio 6 dalyje nurodytomis sąlygomis. Kiekvienas atsisakymas duoti sutikimą tinkamai paaiškinamas.

10. FŽP imasi visų reikiamų priemonių, įskaitant saugumo priemones, siekdamas užtikrinti, kad pagal šį sprendimą pateikta informacija nebūtų prieinama jokioms kitoms institucijoms, įstaigoms ar departamentams.

11. Pateikta informacija saugoma laikantis 1981 m. sausio 28 d. Europos Tarybos konvencijos dėl asmenų apsaugos ryšium su asmens duomenų automatizuotu tvarkymu ir atsižvelgiant į 1987 m. rugsėjo 15 d. Europos Tarybos Ministrų komiteto rekomendaciją Nr. R(87)15, reglamentuojančią asmens duomenų naudojimą policijos sektoriuje, bent pagal tas pačias konfidencialumo ir asmens duomenų apsaugos taisykles, kurios pagal nacionalinę teisę yra taikomos prašančiajam FŽP.

12. Perduodantysis FŽP gali pagrįstai pasiteirauti apie suteiktos informacijos panaudojimą, o gaunantysis FŽP tokią informaciją suteikia, jei tai praktiškai įgyvendinama.

13. Valstybės narės nurodo padalinį, atliekantį FŽP funkcijas, kaip apibūdinta šiame straipsnyje.

47 straipsnis

Tarptautinis bendradarbiavimas atidedant įtartinas operacijas

1. Kiekviena Šalis imasi būtinų įstatymų galios ir kitokių priemonių, kad būtų galima nedelsiant imtis veiksmų, kurios FŽP turi inicijuoti užsienio FŽP prašymu, kad operacija būtų sustabdyta arba jai nebūtų suteiktas leidimas tokiam pačiam laikotarpiui ir laikantis tų pačių sąlygų, kurios operacijų atidėjimui taikomos jos nacionalinėje teisėje.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytų veiksmų imamasi, jei, gavęs prašančiojo FŽP paaiškinimą, prašomasis FŽP įsitikina, kad:

- a) operacija susijusi su pinigų plovimu;
- b) operacija būtų sustabdyta arba leidimas ją atlikti nebūtų suteiktas, jei dėl jos būtų pateiktas nacionalinis pranešimas apie įtartina operaciją.

VI SKYRIUS

STEBĖSENOS MECHANIZMAS IR GINČŲ SPRENDIMAS

48 straipsnis

Stebėsenos mechanizmas ir ginčų sprendimas

1. Šalių konferencija (ŠK) atsakinga už Konvencijos įgyvendinimo stebėjimą. ŠK:
 - a) stebi, ar Šalys tinkamai įgyvendina Konvenciją;
 - b) Šalies prašymu, pareiškia nuomonę bet kokiais Konvencijos aiškinimo ir taikymo klausimais.
2. Šio straipsnio 1 dalies a punkte nurodytoms funkcijoms įgyvendinti ŠK naudojami visomis prieinamomis Priemonių prieš pinigų plovimą įvertinimo ekspertų komiteto (*Moneyval*) viešomis santraukomis (dėl *Moneyval* valstybių), taip pat visomis prieinamomis FATF viešomis santraukomis, kurios, jei reikia, papildomos periodiniais savęs vertinimo klausimynais. Stebėsenos procedūra taikoma tik toms šioje Konvencijoje reglamentuojamoms sritims, kurios neregamentuojamos kitais atitinkamais tarptautiniais standartais, kurių atžvilgiu bendrą vertinimą atlieka FATF ir *Moneyval*.
3. Jei ŠK nusprendžia, kad jai reikia papildomos informacijos savo funkcijoms vykdyti, ji bendradarbiauja su atitinkama Šalimi, pasinaudodama, jei jai to reikia, *Moneyval* procedūra ir mechanizmu. Po to atitinkama Šalis atsiskaito ŠK. Šiuo pagrindu ŠK nusprendžia, ar reikia atlikti išsamesnį atitinkamos Šalies padėties įvertinimą. Tam gali prireikti vertinimo grupės vizito valstybėje, nors tai nėra būtinas reikalavimas.
4. Kilus ginčui tarp Šalių dėl šios Konvencijos aiškinimo arba taikymo, jos stengiasi ginčą išspręsti derybomis arba kitomis jų pasirinktomis taikiomis priemonėmis, kaip antai perduodant ginčą ŠK, arbitražui, kurių sprendimai yra privalomi Šalims, arba Tarptautiniam Teisingumo Teismui pagal suinteresuotų Šalių susitarimą.
5. ŠK priima savo darbo tvarkos taisykles.
6. Europos Tarybos Generalinis Sekretorius ŠK sušaukia ne vėliau kaip per metus nuo šios Konvencijos įsigaliojimo. Vėliau reguliaris ŠK posėdžiai rengiami pagal ŠK patvirtintas darbo tvarkos taisykles.

VII SKYRIUS

GALUTINĖS NUOSTATOS

49 straipsnis

Pasirašymas ir įsigaliojimas

1. Šią Konvenciją gali pasirašyti Europos Tarybos valstybės narės, Europos Bendrija ir prie jos rengimo prisidėjusios valstybės, kurios nėra narės. Tokios valstybės ar Europos Bendrija sutikimą įsipareigoti gali pareikšti:
 - a) pasirašydamos be išlygų, susijusių su ratifikavimu, priėmimu ar patvirtinimu;
 - b) pasirašydamos su sąlyga, kad ratifikuos, priims ar patvirtins, ir vėliau ratifikuodamos, priimdamos ar patvirtindamos.

2. Ratifikavimo, prisijungimo arba patvirtinimo dokumentai deponuojami Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.

3. Ši Konvencija įsigalioja pirmąją kito mėnesio dieną, praėjus trims mėnesiams nuo dienos, kai pagal šio straipsnio 1 dalies nuostatas savo sutikimą įsipareigoti pagal šią Konvenciją pareiškė 6 pasirašiusios Šalys, iš kurių bent 4 yra Europos Tarybos valstybės narės.

4. Vėliau sutikimą įsipareigoti pagal Konvenciją pareiškusioje pasirašiusioje Šalyje Konvencija įsigalioja pirmąją kito mėnesio dieną, praėjus trims mėnesiams nuo dienos, kai ji pagal šio straipsnio 1 dalies nuostatas pareiškė sutikimą įsipareigoti pagal šią Konvenciją.

5. Nė viena 1990 m. konvencijos Šalis negali ratifikuoti, priimti ar patvirtinti šios Konvencijos, jei ji nelaiko savęs įsipareigojusia bent pagal nuostatas, atitinkančias ją įpareigojančias 1990 m. konvencijos nuostatas.

6. Nuo šios Konvencijos įsigaliojimo dienos jos Šalys, kurios tuo pat metu yra ir 1990 m. konvencijos šalys:

- a) šios Konvencijos nuostatas taiko savo tarpusavio santykiuose;
- b) ir toliau taiko 1990 m. konvencijos nuostatas santykiuose su kitomis minėtos konvencijos šalimis, kurios nėra šios Konvencijos Šalys.

50 straipsnis

Prisijungimas prie Konvencijos

1. Šiai Konvencijai įsigaliojus, Europos Tarybos Ministrų Komitetas, pasitaręs su šios Konvencijos Šalimis, Europos Tarybos Statuto 20 straipsnio d punkte nustatyta balsų dauguma priimtu sprendimu ir Šalių atstovams, turintiems teisę dalyvauti Komiteto posėdžiuose, vieningai nubalsavus, gali pakviesti bet kurią valstybę, kuri nėra Tarybos narė ir nedalyvavo Konvenciją rengiant, prie jos prisijungti.

2. Prisijungiančiose valstybėse Konvencija įsigalioja pirmąją kito mėnesio dieną, praėjus trims mėnesiams nuo prisijungimo dokumento deponavimo Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui dienos.

51 straipsnis

Teritorinis taikymas

1. Pasirašydama arba deponuodama ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumentą, bet kuri Valstybė arba Europos Bendrija gali nurodyti teritoriją arba teritorijas, kuriose bus taikoma Konvencija.

2. Vėliau bet kuri Šalis, pateikdama pareiškimą Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui, gali išplėsti šios Konvencijos taikymą bet kurioje kitoje pareiškime nurodytoje teritorijoje. Tokioje teritorijoje Konvencija įsigalioja pirmąją kito mėnesio dieną, praėjus trims mėnesiams nuo dienos, kai Generalinis Sekretorius gavo tokį pareiškimą.

3. Pagal abi pirmesnes šio straipsnio dalis pateikti pareiškimai dėl juose nurodytų teritorijų gali būti atšaukti pranešimu Generaliniam Sekretoriui. Atšaukimas įsigalioja pirmąją kito mėnesio dieną, praėjus trims mėnesiams nuo dienos, kai Generalinis Sekretorius gavo tokį pranešimą.

52 straipsnis

Santykis su kitomis konvencijomis ir susitarimais

1. Ši Konvencija nedaro įtakos Šalių teisėms ir įsipareigojimams, kylantiems iš tarptautinių daugiašalių dokumentų, kuriais reglamentuojami konkretūs klausimai.
2. Norėdamos papildyti arba patobulinti Konvencijos nuostatas arba palengvinti joje įtvirtintų principų įgyvendinimą, šios Konvencijos Šalys gali tarpusavyje sudaryti dvišalius ir daugiašalius susitarimus dėl šioje Konvencijoje reglamentuojamų klausimų.
3. Jei dvi ar daugiau Šalių jau yra sudariusios susitarimą arba sutartį dėl šioje Konvencijoje reglamentuojamų klausimų arba yra kitu būdu nustačiusios savo santykius, susijusius su šiais klausimais, jos turi teisę, užuot taikiusios šią Konvenciją, taikyti tą susitarimą ar sutartį arba atitinkamai reguliuoti šiuos santykius, jei tai palengvina tarptautinį bendradarbiavimą.
4. Šalys, kurios yra Europos Sąjungos narės, tarpusavio santykiuose taiko Bendrijos ir Europos Sąjungos taisykles, jeigu yra atitinkamą dalyką reglamentuojančios ir konkrečiu atveju taikytinos Bendrijos ar Europos Sąjungos taisyklės, nepažeisdamos šios Konvencijos tikslo ir paskirties bei visapusiško jos taikymo kitų Šalių atžvilgiu.

53 straipsnis

Pareiškimai ir išlygos

1. Bet kuri Valstybė ar Europos Bendrija, pasirašydama arba deponuodama ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumentą, gali padaryti vieną ar keletą pareiškimų, numatytų 3 straipsnio 2 dalyje, 9 straipsnio 4 dalyje, 17 straipsnio 5 dalyje, 24 straipsnio 3 dalyje, 31 straipsnio 2 dalyje, 35 straipsnio 1 ir 3 dalyse ir 42 straipsnio 2 dalyje.
2. Be to, bet kuri Valstybė ar Europos Bendrija, pasirašydama arba deponuodama ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumentą, pareiškimu Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui gali pasilikti teisę visai arba iš dalies netaikyti 7 straipsnio 2 dalies c punkto, 9 straipsnio 6 dalies, 46 straipsnio 5 dalies ir 47 straipsnio nuostatų.
3. Bet kuri Valstybė arba Europos Bendrija, pasirašydama arba deponuodama ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumentą, gali nurodyti, koku būdu ji ketina taikyti šios Konvencijos 17 ir 19 straipsnius, visų pirma atsižvelgdama į galiojančius tarptautinius susitarimus, sudarytus tarptautinio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje. Apie bet kokius šios informacijos pasikeitimus ji praneša Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.
4. Bet kuri Valstybė ar Europos Bendrija, pasirašydama arba deponuodama ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumentą, gali pareikšti:
 - a) kad ji netaikys Konvencijos 3 straipsnio 4 dalies arba
 - b) kad ji taikys Konvencijos 3 straipsnio 4 dalį tik iš dalies, arba
 - c) koku būdu ji ketina taikyti šios Konvencijos 3 straipsnio 4 dalį.Apie bet kokius šios informacijos pasikeitimus ji praneša Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.
5. Jokios kitos išlygos negalimos.

6. Bet kuri Šalis, padariusi išlygą pagal šį straipsnį, gali ją visiškai arba iš dalies atšaukti pranešimu Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui. Atšaukimas įsigalioja tą dieną, kai Generalinis Sekretorius gauna tokį pranešimą.

7. Dėl šios Konvencijos nuostatos išlygą padariusi Šalis negali reikalauti, kad tą nuostatą taikytų kita Šalis; tačiau jei išlyga yra dalinė arba sąlyginė, Šalis gali reikalauti, kad nuostata būtų taikoma tokiu mastu, koku ji pati ją priėmė.

54 straipsnis

Pakeitimai

1. Kiekviena Šalis gali siūlyti šios Konvencijos pakeitimus, kuriuos Europos Tarybos Generalinis Sekretorius perduoda Europos Tarybos valstybėms narėms, Europos Bendrijai ir visoms valstybėms, kurios nėra narės, prisijungusioms arba pakviestoms prisijungti prie šios Konvencijos pagal 50 straipsnio nuostatas.

2. Visi Šalių pasiūlyti pakeitimai perduodami Europos nusikalstamumo problemų komitetui (angl. CDPC), kuris pateikia savo išvadą dėl pasiūlyto pakeitimo Ministrų Komitetui.

3. Ministrų Komitetas išnagrinėja siūlomą pakeitimą bei CDPC pateiktą išvadą ir gali patvirtinti pakeitimą balsų dauguma pagal Europos Tarybos Statuto 20 straipsnio d punktą.

4. Pagal šio straipsnio 3 dalį Ministrų Komiteto patvirtinto pakeitimo tekstas perduodamas Šalims priimti.

5. Pagal šio straipsnio 3 dalį patvirtintas pakeitimas įsigalioja trisdešimtą dieną nuo tos dienos, kai visos Šalys informuoja Generalinį Sekretorių apie pakeitimo priėmimą.

6. Jei pageidauja atnaujinti priede išvardytų nusikaltimų kategorijas, taip pat pakeisti 13 straipsnį, pakeitimus gali siūlyti bet kuri Šalis ar Ministrų Komitetas. Apie juos Šalims praneša Europos Tarybos Generalinis Sekretorius.

7. Pasikonsultavęs su Šalimis, kurios nėra Europos Tarybos narės, ir, jei reikia, su CDPC, Ministrų Komitetas gal patvirtinti pagal šio straipsnio 6 dalį pasiūlytą pakeitimą balsų dauguma pagal Europos Tarybos Statuto 20 straipsnio d punktą. Pakeitimas įsigalioja pasibaigus vienu metų laikotarpiui po tos dienos, kai jis buvo perduotas Šalims. Per minėtą laikotarpį bet kuri Šalis gali Generaliniam Sekretoriui pranešti apie prieštaravimą pakeitimo įsigaliojimui jos atžvilgiu.

8. Jei apie prieštaravimą pakeitimo įsigaliojimui Generaliniam Sekretoriui praneša trečdalis Šalių, pakeitimas neįsigalioja.

9. Jei apie prieštaravimą praneša mažiau nei trečdalis Šalių, pakeitimas įsigalioja toms Šalims, kurios apie prieštaravimą nepranešė.

10. Jeigu pakeitimas yra įsigaliojęs pagal šio straipsnio 6–9 dalis ir Šalis yra pranešusi apie savo prieštaravimą jam, tas pakeitimas atitinkamai Šaliai įsigalioja pirmąją kito mėnesio dieną po tos dienos, kai ji Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui pranešė apie jo priėmimą. Prieštaravimą pareiškusi Šalis gali jį bet kada atsiimti, apie tai pranešdama Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.

11. Jei pakeitimą patvirtino Ministrų Komitetas, nei Valstybė, nei Europos Bendrija negali pareikšti savo sutikimo prisiimti įsipareigojimus pagal Konvenciją, tuo pat metu nepriimdama ir minėto pakeitimo.

55 straipsnis**Denonsavimas**

1. Pranešimu Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui bet kuri Šalis gali bet kada denonsuoti Konvenciją.
2. Denonsavimas įsigalioja pirmąją kito mėnesio dieną, praėjus trims mėnesiams nuo dienos, kai Generalinis Sekretorius gavo tokį pranešimą.
3. Tačiau ši Konvencija ir toliau taikoma vykdant 23 straipsnyje numatytą konfiskaciją, dėl kurios prašymas pagal Konvencijos nuostatas buvo pateiktas prieš denonsavimo įsigaliojimo dieną.

56 straipsnis**Pranešimai**

Europos Tarybos valstybėms narėms, Europos Bendrijai, prie šios Konvencijos rengimo prisidėjusioms valstybėms, kurios nėra narės, visoms valstybėms, pakviestoms prisijungti prie jos ir visoms kitoms Konvencijos Šalims Europos Tarybos Generalinis Sekretorius praneša apie:

- a) kiekvieną pasirašymą;
- b) kiekvieno ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumento deponavimą;
- c) Konvencijos įsigaliojimo pagal 49 ir 50 straipsnius datas;
- d) kiekvieną pareiškimą ar išlygą, padarytą pagal 53 straipsnį;
- e) visus kitus su Konvencija susijusius veiksmus, pranešimus ar informaciją.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šią Konvenciją.

Priimta 2005 m. gegužės 16 d. Varšuvoje anglų ir prancūzų kalbomis. Abu tekstai autentiški ir vienu egzemplioriumi deponuojami Europos Tarybos archyvuose. Europos Tarybos Generalinis Sekretorius patvirtintas kopijas siunčia kiekvienai Europos Tarybos valstybei narei, Europos Bendrijai, prie šios Konvencijos rengimo prisidėjusioms valstybėms, kurios nėra narės, ir visoms pakviestoms prisijungti prie šios Konvencijos valstybėms.

Priedas

- a) dalyvavimas organizuotoje nusikaltėlių grupėje ir vykdant reketą;
- b) terorizmas, taip pat terorizmo finansavimas;
- c) prekyba žmonėmis ir nelegalus migrantų gabenimas;
- d) seksualinis išnaudojimas, taip pat ir vaikų;
- e) neteisėta prekyba narkotinėmis ir psichotropinėmis medžiagomis;
- f) neteisėta prekyba ginklais;
- g) neteisėta prekyba vogtomis ir kitomis prekėmis;
- h) korupcija ir kyšininkavimas;
- i) sukčiavimas;
- j) pinigų padirbinėjimas;
- k) gaminių klastojimas ir piratavimas;
- l) nusikaltimai aplinkai;
- m) nužudymas, sunkus kūno sužalojimas;
- n) žmonių grobimas, neteisėtas laisvės atėmimas ir įkaitų ėmimas;
- o) plėšimas ir vagystės;
- p) kontrabanda;
- q) turto prievartavimas;
- r) klastojimas;
- s) piratavimas;
- t) prekyba vertybiniais popieriais pasinaudojant viešai neatskleista informacija ir manipuliavimas rinka.